श्रालभ्यकी। श्रिसिन्नेव तस्ति कामान् दधाति। तसादिसान् लोके बहवः कामाः" दति। 'लोके', ह्येकैकस्वैव पुरुषस्य पुत्र-पश्रधनादिविषयाः 'बहवः कामाः', दृश्यको। तत् कसात् कारणादिति ब्रह्मवादिनां प्रश्नः। यसादत्रैकैकस्यै देवतायै बहवः पश्रव श्रालभ्यास्तत्र बह्मकामसाधनं। 'तस्नात्', एकैकस्य 'बहवः कामाः लोके', भवन्ति॥

- (१) वपानां हो ससाहितां विधत्ते। "वयाणां वयाणाश् सह वपा जुहोति। व्यावतो वै देवाः। व्यावत दमे लोकाः। एषां लोकानामार्थे। एषां लोकानां क्रुप्रै" दति। एकस्य प्रजापते रोहितादयः पश्रवः तेषां 'वयाणां', 'वपाः', युग-पद्धोतव्याः। एवसेकैकदेवताकेषु राद्रादिषु सर्वेषु पश्रुषु द्रष्ट्यं। विभिः पश्रुभिः सम्बन्धलात् एकैको देवस्तिविधः। 'लोकाः', च स्रादयस्तिविधाः। त्रतो लोकचयप्राप्ये वपा-चयस्य सहहोमः॥
- (५) ग्राम्यपग्र्नामिवार्षानामि वपाहे। मप्रमितं वार-थितं तेषां परित्यागं विधत्ते। "पर्यग्रिकतानार्षानु-त्युजन्यहिश्माये"॥३॥ इति। पर्यग्रिकरणपर्यनान् मंस्का-रान् कला तान् 'त्रार्षान्', पग्र्न् परित्यजेत्। स च परि-त्यागे। हिंसाराहित्याय सम्पद्यते॥

वयमा कामा एति। एसमागोश्वा देवताश्वाऽमाऽमा प्राच